

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év február hó 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt **az I. r. vádlott és társai** ellen indult büntető ügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. február hó 8. napján kihirdetett KB.I.59/2011/14. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I.r., II.r., III.r. IV.r. vádlottak tekintetében az elsőfokú ítélet rendelkező rész 2. pontjában értékelt cselekményt a Btk.282/A. § (1) és (2) a) pontjába ütköző, de a (6) bekezdés b) pontja szerinti kábítószerrel visszaélés büntettének **minősíti**.

A szabadságvesztés büntetés tartamát az I.r. és a IV.r. vádlottaknál 1 (egy) évi és 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre, a II.r. vádlottnál 2 (két) évi börtönbüntetésre, a III.r. vádlottnál 1 (egy) évi és 4 (négy) hónapi börtönbüntetésre, id. Tóth István V.r. vádlottnál 1 (egy) évi börtönbüntetésre,

míg a közügyektől eltiltást az I.r. vádlottnál lefokozásra **enyhíti**.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását a II.r. vádlottnál 5 (öt) évi, az I.r., III.r. , és IV.r. vádlottnál 3 - 3 (három) évi, az V.r. vádlott esetében 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.

A II.r. vádlott, III.r., IV.r. vádlottaknál a közügyektől eltiltást, míg a II.r. vádlottnál a vagyonelkobzás alkalmazását mellőzi.

A III.r. vádlott esetében a vagyonelkobzás mértékét 200.000 (kettőszázezer) forintban állapítja meg.

A Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bjk.403/2011/2-7. sorszám alatt kezelt bűnjelek, továbbá az ORFK Központi Kábítószer Raktárába bevételezett 72 tő kendernövény, 3 db papírzsák, és 2 db nylon tasak elkobzását rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet az I.r., II.r., III.r., IV.r, és V.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A IV.r.vádlottat kötelezi a másodfokú eljárás során felmerült 16.320 (tizenhatezer-háromszáz-húsz) forint bűnügyi költség megfizetésére, míg az eljárás során felmerült további 6.000 (hatezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. február 8. napján kihirdetett KB.I.59/2011/14. számú ítéletében az I., II., III., IV.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk.282.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő és a Btk.282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntetteiben, ezért - halmazati büntetésül - az I.r. vádlottat 3 év fegyházbüntetésre, 3 évi közügyektől eltiltásra, 100.000 Ft vagyonekobjzásra, a II.r. vádlottat 5 év fegyházbüntetésre, 5 évi közügyektől eltiltásra, 100.000 Ft vagyonekobjzásra, a III.r. vádlottat 2 év fegyházbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra, 100.000 Ft vagyonekobjzásra, a IV.r. vádlottat 2 év 6 hónap fegyházbüntetésre, 2 évi közügyektől eltiltásra, 100.000 Ft vagyonekobjzásra, az V.r. vádlottat a Btk.282.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 1 év 6 hónapi - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - fegyházbüntetésre ítélte. Az eljárás során lefoglalt bűnjелеk lefoglalását megszüntette és azok megsemmisítését rendelte el. A vádlottakat egyetemlegesen kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész 3 nap gondolkodási időt követően az I., III., és IV.r. vádlottak terhére, büntetésük súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolatlanul alkalmazta velük szemben a Btk 87.§ (2) bekezdésében írt enyhítést.

I-IV.r. vádlottak és védőik az ítélettel szemben téves jogi minősítés végett és enyhítés érdekében fellebbezést jelentettek be. Az V.r. vádlott és védője 3 napi gondolkodási időt követően felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.679/2012/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn, és a védelmi fellebbezések elutasítását indítványozta. Indítványt tett továbbá az első fokú ítélet tényállásának helyesbítésére, mivel álláspontja szerint az iratellenes megállapításokat tartalmaz. Az általa indítványozott módosításokat követően az első fokú ítéletet már felülbírálatra alkalmasnak találta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottak terhére helyesen megállapított bűncselekmények miatt I., III. és IV.r. vádlottak szabadságvesztés büntetését, illetve a kiszabott közügyektől eltiltást súlyosítsa, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát V.r. vádlott tekintetében börtönben jelölje meg, II.r. vádlott esetében a vagyonekobjzást mellőzze, azonban a III.r. vádlottnál annak mértékét 200.000 Ft-ban határozza meg, és rendelkezzen a lefoglalt dolgok elkobjzásáról. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indítványában elsődlegesen további bizonyítás felvételét, ennek során az igü. vegyész-szakértő meghallgatását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, harmadlagosan védenca a Btk.282/A.§ (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette miatt emelt vád alóli felmentését, és negyedlegesen a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a

le nem foglalt kábítószerrel kapcsolatban úgy foglalt állást, hogy az a csekély mennyiség felső határát meghaladja, és ezért védence cselekményét a Btk.282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősítette. Álláspontja szerint a forgalomba hozott marihuána tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát nem haladhatta meg. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság jogi értékelő tevékenységével kapcsolatban azzal sem, amikor védence cselekményét bünszövetségben és üzletszerűen elkövetettnek minősítette. Álláspontja szerint nincs olyan adat, amelyből erre következtetést lehetne levonni. Kiemelte, hogy a vádlottak egymástól különállóan, függetlenül valószínűsítették meg a bűncselekményt, ezért annak szervezett elkövetéséről nem lehet beszélni. Ezzel összefüggésben utalt arra is, hogy nem lehet megállapítani, hogy a vádlottak a bűnözésre, mint életformára berendezkedtek volna, amiből rendszeresen haszonszerzésre akartak törekedni. Ezért az üzletszerűség sem róható védence terhére. Tévesnek találta az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, amikor a forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés tekintetében is a növényi egyedszámot vette alapul a kábítószer mennyiségének meghatározásakor, figyelemmel arra, hogy ebben az esetben az nem lehet a kiindulása alap. Álláspontja szerint védence cselekménye helyesen a Btk.282.§ (1) bekezdése, továbbá a Btk.282/A.§ (6) bekezdés a/ pontja szerint minősül, mely miatt indítványozta védence büntetésének jelentős enyhítését. Figyelemmel arra, hogy a vádlott nem katonai minőségben valószínűsította meg a terhére megállapított bűncselekményt, a lefokozás mellékbüntetés alkalmazását nem tartotta indokoltnak, ezért annak mellőzését kérte.

A II.r. vádlott védője írásban előterjesztett fellebbezésében elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, figyelemmel arra, hogy az ügyben nem a kizárólagos illetékességgel rendelkező Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa járt el. Kifejtette, hogy a vád tárgyává tett cselekmények e bíróság illetékességi területén valósultak meg, ezért véleménye szerint jogszerűtlen járt el a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor elvonta a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának illetékességét, és elbírált a büntető ügyet. Mindez álláspontja szerint az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási hibaként értékelendő. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem adott számot a titkos információgyűjtés felhasználhatóságával kapcsolatban, ennek ellenére azt a bizonyítékok között értékelte. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az átadott kábítószer tekintetében tévesen számította ki annak tiszta hatóanyag tartalmát, amely nem haladhatta meg a csekély mennyiség felső határát. Ezzel összefüggésben utalt az irányadó bírói gyakorlatra, amely a le nem foglalt kábítószerrel kapcsolatban annak becsült hatóanyag tartalmát tekinti irányadónak. Véleménye szerint téves az elsőfokú bíróság állásfoglalása, amikor a vádlottak cselekményeit bünszövetségben és üzletszerűen elkövetettként értékelte, mivel annak törvényi előfeltételei nem álltak fenn. Véleménye szerint csupán az állapítható meg, hogy a vádlottak társtettesek voltak a bűncselekmény elkövetésében. Amennyiben a másodfokú bíróság nem értene egyet az első fokú ítéletet eljárási szabálysértés, illetve indokolási kötelezettség megszegése, továbbá annak megalapozatlansága miatti hatályon kívül helyezésével, úgy indítványozta annak megállapítását, hogy védence cselekménye a Btk.282.§ (1) bekezdésébe

ütköző kábítószerrel visszaélés büntettének, illetve a Btk.282/A.§ (6) bekezdés a/ pontja szerint minősülő forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének minősül. Indítványozta a kiszabott büntetés jelentős csökkentését, ezzel összefüggésben utalt a bírói gyakorlatban alkalmazott büntetéskiszabási gyakorlatra.

A III.r. vádlott védője írásban előterjesztett fellebbezésében az ügyész súlyosításra irányuló indítványának elutasítását, és védencével szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztését indítványozta. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor védence cselekményét bünszövetségben elkövettként minősítette, és nem vette figyelembe nyomatékos enyhítő körülményként részletes beismerő vallomását.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő képviselője az I. III. és IV.r. vádlottak büntetésének súlyosítása érdekében bejelentett ügyészi fellebbezést, és az átiratában foglaltakat fenntartotta. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság minden bizonyítékot megvizsgált és megalapozott tényállást állapított meg, ami alkalmas a felülbírálatra. Kifejtette, hogy az eltérő minősítés érdekében bejelentett védelmi fellebbezések sem vezethetnek eredményre, mivel az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott tekintetében helyesen minősítette a cselekményeket. A forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette tekintetében az első fokú ítéletben kifejtettekkel értett egyet. Álláspontja szerint a bűncselekmény helyes minősítésekor azt kell figyelembe venni, hogy öt növénynél több került átadásra. Megismételte az átiratában foglalt indítványokat.

Az I.r. vádlott védője írásban előterjesztett fellebbezését fenntartva elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta súlyos eljárási hiba, illetve megalapozatlanság miatt. Felhívta a figyelmet arra, hogy a bíróság helytelenül számolta ki a le nem foglalt kábítószer tekintetében a hatóanyag tartalmát, és ezért tévesen minősítette a cselekményt. Megismételte a bünszövetség és az üzletszerűség tekintetében kifejtett álláspontját. Amennyiben a másodfokú bíróság felülbírálatra alkalmasnak találná a büntető ügyet, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta védencével szemben.

A II.r. vádlott védője fellebbezését fenntartva kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem fordított kellő alaposságot az ügy felderítésére. A vádlottak cselekményeit nem minősítette törvényesen, illetve számos eljárási hibát vétett. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy nem az ügyben illetékes bíróság járt el, ezért elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Ismételten utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a kábítószer tiszta hatóanyag tartalmának kiszámításakor számítási hibát vétett és indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Jogi álláspontja szerint a vádlottak nem bünszövetségben, hanem társtettesként valósították meg a terükre rótt bűncselekményt, és nem állapítható meg az üzletszerűség sem, mivel nem rendszeres jövedelemszerzés céljából valósították meg cselekményüket. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte a bűnösségi

körülményeket, különösen sérelmezte, hogy a büntetlen előéletet nem tekintette enyhítő körülményként, vagy a fiatal felnőtt kort. További enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy védencének kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia, az időmúlást, illetve, hogy a legenyhébb kábítószerrel összefüggésben valósította meg cselekményét. Megismételte az írásban előterjesztett alternatív indítványait.

A III.r. vádlott védője szintén fenntartotta fellebbezését és írásbeli beadványát. Csatlakozott a védőtársai által elmondottakhoz, a bűnszövetség, illetve üzletszerűség körében kifejtettekkel összefüggésben. Álláspontja szerint két elhatárolható elkövetői kör volt, nem lehet valamennyi vádlott tevékenységét együtt értékelni. Mivel a bűnszövetség védenca terhére nem állapítható meg, indítványozta ennek figyelembe vételét a cselekmény jogi minősítésekor. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlerjeszkedett a vádon, amikor védenca bűnösségét a vádtól eltérően a Btk.282/A.§ (1), (2) bekezdés a/ pontjában is megállapította. A vád ugyanis a forgalmazó típusú kábítószerrel visszaélés büntettét nem róta a vádlottak terhére. Ezért e bűncselekményben bűnössége megállapításának mellőzését kérte. Indítványozta a védencével szemben kiszabott büntetés jelentős enyhítését, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását.

A IV.r. vádlott védője az eltérő minősítés, és enyhébb büntetés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Indítványozta a bűnszövetség megállapításának mellőzését. Enyhítő körülményként védenca beismerő vallomásra, büntetlen előéletére, és három kk. gyermek eltartására hivatkozott. Védenca büntetésének jelentős enyhítését kérte.

Az V.r. vádlott védője fellebbezését fenntartva csatlakozott a II.r. vádlott védője által előterjesztett hatályon kívül helyezésre irányuló indítványhoz. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság védenca tekintetében törvényes vád hiányában járt el, mivel a vádnak tartalmaznia kellett volna az elkövetés helyét, idejét, és körülményeit. Felhívta a figyelmet arra, hogy az V.r. vádlott vonatkozásában bizonyítékként csak egy lehallgatási jegyzőkönyv áll rendelkezésre, de abban sincs szó öntözésről. Álláspontja szerint a vádiratnak tartalmaznia kellett volna, hogy mivel valósította meg a bűnsegédi magatartást. Mindezek alapján védencével szemben a törvényes vád hiánya miatt az eljárás megszüntetését indítványozta. Amennyiben a bíróság ezzel nem értene egyet, másodlagosan az illetékességi szabályok megsértése, harmadlagosan az indokolási kötelezettség megszegése miatt az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Álláspontja szerint, ha a bíróság el is fogadja, hogy védenca tudott fia tevékenységéről, az még nem jelent bűnsegédi magatartást, bűnösség megállapítására nem alkalmas. Az, hogy a természetben segítséget nyújtott volna, pedig nincs bizonyítva. Mivel nem tanúsított aktív magatartást, negyedlegesen felmentésére tett indítványt. Amennyiben a bíróság az előző indítványoknak nem adna helyt, a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Védenca állandó orvosi kezelés alatt álló rokkant, amit enyhítő körülményként kért figyelembe venni.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács nem valósított meg olyan abszolút eljárási szabálysértést, amely miatt indokolt lett volna ítéletének hatályon kívül helyezése, az erre irányuló fellebbezések nem alaposak.

A védők hivatkoztak a Be.373.§ (1) bekezdés II./c. pontjára, mely szerint az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése azért szükséges, mivel a bíróság más bíróság kizárólagos illetékességébe tartozó ügyet bírált el. A Be.17. és 18.§-a szabályozza az elsőfokú bíróság illetékességével összefüggő szabályokat. Főszabályként az eljárásra az a bíróság illetékes, amelynek a területén a bűncselekményt elkövették. A bíróságok illetékességi területét a bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló törvény 2010. évi CLXXXIV. törvény határozza meg. A Be.473.§ (1) bekezdése is az általános szabályok szerint határozza meg a katonai tanács illetékességét, utalva a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvényre. E törvény 3. számú melléklete alapján helyesen hivatkoztak a védők arra, hogy a vádlottak a vádiratban írt cselekményüket megyében valósították meg, és emiatt az ügy elbírálására a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának lett volna illetékessége. A másodfokú bíróság megkereste a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészséget, aki azt a tájékoztatást adta, hogy az eljárás lefolytatására célszerűségi okból vád vitelére a Szegedi Katonai Ügyészséget jelölte ki. Az említett szabályok ellenére e vádhatóság a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa előtt emelt vádat. Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor ezt nem észlelte, és a tárgyalás előkészítése szakaszában nem tette át az ügyet az ügy elbírálására illetékes katonai tanácshoz. Ezzel azonban abszolút eljárási szabálysértést nem vétett. A kizárólagos illetékesség szabályait a Be.17.§ (5) és (6) bekezdésében írtak rögzítik a katonai eljárás vonatkozásában pedig a Be.473.§ (2) bekezdése tartalmaz kizárólagos illetékességi szabályt. Az elsőfokú bíróság tehát az általános illetékességi szabályokat szegte meg, amely nem jelent abszolút eljárási szabálysértést. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez nem jelentett olyan, a Be.375.§ (1) bekezdésében írt szabálysértést, amely lényeges kihatással lett volna az ügy elbírálására, ezért nem vezethetett az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint akkor sem sértett eljárási szabályt az elsőfokú katonai tanács, amikor az I.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában megállapította a vádtól eltérés lehetőségét, és őket ún. forgalmazó típusú bűncselekményben is bűnösnek mondta ki. A Szegedi Katonai Ügyészség B.VI.59/2011. számú vádirata ugyanis azt is tartalmazza, hogy az I.r., III.r. és IV.r. vádlottak az általuk megtermelt kábítószerrel a II.r. vádlott segítségével hozták forgalomba. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a vád a vádiratban leírt tényállást jelenti, és az ott leírt cselekményt az elsőfokú bíróság a vádhoz kötöttség sérelme nélkül további bűncselekményként minősítheti. A III.r. vádlott védőjének indítványa a Btk.282/A.§-ában írt bűncselekmény megállapításának mellőzésére a vádon történő túlterjeszkedés miatt tehát eredményre nem vezethetett.

A vád megfelelt a Be.2.§-ában írt törvényi feltételeknek.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat egyéb tekintetben is betartotta, törvényesen olvasta fel azon vádlottak nyomozati vallomását, akik a tárgyaláson nem tettek vallomást. Bizonyítási eljárása során a releváns bizonyítékokat számba vette, és ezen belül törvényesen értékelte bizonyítékként a titkos információgyűjtés során keletkezett lehallgatási anyagokat. Ennek törvényi előfeltételei fennálltak, mivel a titkos információgyűjtésre bírói engedély alapján került sor, és rendelkezésre áll nyomozási bíró engedélye ennek bizonyítékként való értékelésére. (Nyom. iratok 13/b és 24/a. sz irat)

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett, a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat. Az ítélet azonban a Be. 351.§ (2) bekezdés b/ és d/ pontjaiban írt okok miatt részben megalapozatlan A Be. 352.§ (2) bekezdés a/ pontja alapján az első fokú ítélet tényállása részben helytelen jogi következtetés, részben pedig a II.r. vádlott személyi körülményében bekövetkezett változás miatt - melyről nyilatkozott - szorul kiegészítésre az alábbiak szerint:

„A II.r. vádlott jelenleg biztonsági őrként dolgozik.” Mint helytelen jogi következtetést a másodfokú bíróság mellőzi az ítélet 7. oldal 2. bekezdésében írtakat, és helyette a következőket rögzíti: „A II.r. vádlott, az I. és IV.r. vádlottól 200 gramm, a III.r. vádlottól 200 gramm marihuánát vett át, és a 400 gramm kábítószer ismeretlen személy részére értékesítette. A 400 gramm marihuána tiszta hatóanyag tartalma 0,08 gramm volt, ami a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg.”

Az ekként kiegészített és módosított tényállás már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a vádlottak bűnösségét, azonban tévedett az ítélet rendelkező rész 2/ pontjában értékelt cselekmény minősítésekor.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanakkor helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottak üzletszerűen és bűnszövetségben valósították meg a terhekre rótt cselekményeket. Az elsőfokú bíróság a vádlottak nyomozás során tett beismerő vallomása alapján rögzítette, hogy 2010. tavaszán megállapodtak abban, hogy anyagi gondjaikat kannabisz növények termesztésével oldják meg és Tóth Csaba vállalta a kábítószer értékesítését. E megállapodásról Katona III.r. vádlott is tudomást szerzett, megegyezett a II.r. vádlottal és maga is termelt kábítószer. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezért megállapítható, hogy a bűnszövetség Btk.137.§ 7. pontjában, illetve az üzletszerűség a Btk.137.§ 9. pontjában írt törvényi előfeltételei fennállnak. A vádlottak megállapodtak a bűncselekmények szervezett elkövetésében, felosztották egymás között a feladatokat és a bűncselekményt meg is valósították. A bűncselekményeket anyagi gondjaik megoldása érdekében valósították meg, céljuk a rendszeres

haszonszerzésre törekvés volt. A védők azon indítványa, hogy a másodfokú bíróság mellőzze e minősítő körülmények megállapítását, eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette Jakab I., Tóth II., Katona III., Rimóczi IV.r. vádlottak azon cselekményét, hogy kannabiszt termeltek a Btk.282.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő termesztéssel, üzletszerűen és bűnszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének. Az általuk termelt kábítószer a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiséget nem érte el, mivel a növényegyedek száma ötnél több volt, de a száznál kevesebb.

V.r. vádlott szándékosan segítséget nyújtott fiának e tevékenységéhez ezért ő e bűncselekmény bűnsegédje. Nem értett egyet a másodfokú büntető tanács azzal a védői érveléssel, hogy az elsőfokú bíróság e tekintetben törvényes vád hiányában járt el, mivel a vád nem tartalmazza V.r. vádlott cselekményének leírását. Ezzel szemben megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság csupán pontosította az V.r. vádlott cselekvőségét, amit alátámasztott saját nyomozati vallomása, illetve a lehallgatás anyaga.

Az V.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság egyetértett a cselekmény jogi minősítésével, hiszen a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg az elsőfokú katonai tanács, hogy segítséget nyújtott a II.r. vádlottnak kábítószer termesztéséhez. Cselekményét helyesen minősítette az elsőfokú bíróság a Btk.282.§ (1), (2) bekezdés a/ pontjába ütköző kábítószerrel visszaélés büntettének.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a forgalmazó típusú cselekményeit a vádlottaknak a Btk.282/A.§ (1), (2) bekezdés a/ pontja szerint minősítette. Tévedett, amikor a kábítószer mennyiségekor a Btké.23.§ (2) és (3) bekezdésére utalt, és a növényegyedek száma alapján jutott arra a következtetésre, hogy az ismeretlen személynek átadott kábítószer a csekély mennyiség felső határát meghaladta. (Ítélet 12.old.1.bek)

A Btké.23.§ (1) bekezdés b/ pontja szerint a Btk.282-283.§-ában szereplő forgalomra hozatal elkövetési magatartások szempontjából a kábítószer csekély mennyiségű, ha tetrahidró-cannabinol (THC) esetén a tiszta és sav formájában együttesen jelen lévő THC-tartalom a 6 gramm mennyiséget nem haladja meg. A vádlottak által forgalmazott kábítószer nem került lefoglalásra, így az irányadó bírói gyakorlattal egyezően annak hatóanyag tartalma becsléssel állapítható meg. A Bűnügyi Szakértő és Kutató Intézet által közzétett feketepiaci kábítószer készítmények átlagos hatóanyag tartalmáról készült táblázat szerint 2011-ben a marihuána átlagos hatóanyag tartalma 0,02-12 tömegszázalék volt. Ebből megállapítható, hogy a vádlottak által forgalmazott 400 gramm marihuána tiszta hatóanyag tartalma a számukra legkedvezőbb esetben 0,08 gramm volt, amely együttesen sem haladja meg a csekély mennyiség felső határát.

Az I.-IV.r. vádlottak azonban valamennyien megvalósították a forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés törvényi tényállási elemeit - csekély mennyiségű kábítószerrel úgy adtak át, hogy azt több személy részére juttatták (Legfelsőbb Bíróság Bkv.57. számú véleménye) -, e magatartásukat pedig bünszövetségben, és üzletszerűen valósították meg. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet az I., II., III., és IV.r. vádlottak tekintetében a 2/ pontban értékelt cselekmény vonatkozásában megváltoztatta és cselekményüket a Btk.282/A.§ (1), (2) bekezdés a/ pontjába ütköző, de (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette.

Az elsőfokú bíróság tévedett továbbá, amikor a bűnösségi körülményeket értékelte, illetve amikor a vádlottakkal szemben kiszabott büntetést meghatározta.

Enyhítő körülményként kell értékelni valamennyi vádlottnál büntetlen előéletüket, és a további időmúlást. Figyelemmel cselekményük enyhébb minősítésére is - a másodfokú bíróság enyhítette a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetéseket. Lehetőséget látott arra, hogy I., III., IV. és V.r. vádlottak tekintetében enyhítő szakaszt (Btk.87.§ (2) bekezdés c) pont) alkalmazzon, és e vádlottak, valamint II.r. vádlott vonatkozásában is arra, hogy a velük szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggeszse.

A vádlottak cselekményének tárgyi súlyához, és személyükben rejlő társadalomra veszélyességhez igazodóan I., IV.r. vádlottak szabadságvesztés büntetését 1 év 6 hónapi, II.r. vádlottnál 2 évi, III.r. vádlottnál 1 év 4 hónapi, és az V.r. vádlottnál 1 évi börtönbüntetésre enyhítette. Az elsőfokú bíróság tévedett akkor is amikor III. , IV. és V.r. vádlottaknál fegyház fokozatot állapított meg, mivel ennek a Btk. 42.§ -ában írt törvényi előfeltételei az általa alkalmazott jogi minősítés és szabadságvesztés tartam mellett sem volt törvényes lehetőség.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztést a Btk.89.§-ára figyelemmel az I.r., III.r., IV.r. vádlottaknál 3-3 évi, a II.r. vádlottnál 5 évi, az V.r. vádlottnál pedig 2 évi próbaidőre felfüggesztette, mivel álláspontja szerint a Btk 37.§-ban írt büntetési célok így is elérhetőek.

A másodfokú bíróság a szabadságvesztések felfüggesztésére figyelemmel mellőzte II.r., III.r., IV.r. vádlottaknál a közügyektől eltiltást, míg a II.r. vádlottnál a vagyonelkobzást, mivel nem merült fel arra adat, hogy anyagi előnyre tett volna szert a bűncselekmény elkövetésével összefüggésben. Ugyanakkor a III.r. vádlottnál a vagyonelkobzás mértékét 200 ezer Ft-ban állapította meg, mivel a tényállás szerint ekkora vagyoni előnyre tett szert a kábítószer értékesítésével összefüggésben.

Az I.r. vádlott vonatkozásában, aki cselekménye miatt rendfokozat viselésére a továbbiakban nem méltó, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést a Btk.131.§-ában írt lefokozás katonai büntetésre enyhítette.

Tévedett továbbá az elsőfokú bíróság, amikor nem rendelkezett a lefoglalt bűnjelek, köztük a kábítószer elkobzásáról, csupán azok megsemmisítéséről. A lefoglalt bűnjelek részben a bűncselekmény eszközei voltak, részben birtoklásuk jogszabályba ütközik, ezért a Btk.77.§ (1) bekezdés a,b/ pontja alapján nem mellőzhető elkobzásuk. A másodfokú bíróság ezért azok elkobzását rendelte el.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a vádlottak vonatkozásában - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a IV.r. vádlott védőjének működésével kapcsolatban merült fel bűnügyi költség, amelynek megfizetésére a Be.338.§ (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte. A további, szintén védő működésével kapcsolatban felmerült költség tekintetében a másodfokú bíróság a Be.338.§ (2) bekezdése alapján megállapította, hogy azt az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. év február hó 6. napján

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes
szavazó bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete az I., II., III., IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Budapest, 2013. február 6.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Iván Erika
bíróági ügyintéző